

Nr 809

Av herr **Tobé**, om ökad decentralisering till länsorgan av den statliga förvaltningen.

(Lika lydande med motion nr 691 i Första kammaren)

Den hastiga utveckling som sker på dataområdet har medfört tidigare oanade möjligheter för den centrala statsförvaltningen att lagra uppgifter av alla de slag. Statistik angående befolkningsutveckling, bostadsbyggandet, arbetsmarknadsläget o. s. v. blir snabbt levererad. Samtidigt förfinas prognosmetoderna. Detta medför en stark frestelse för de centrala organen att med stöd av sitt utmärkta informationssystem avgöra frågor i detalj. Den styrning av kommunernas ekonomi som förberedes av inrikes- och finansdepartementet är lätt att motivera med utgångspunkt i nationalhushållningen. Den är också lätt att utföra när materialet väl är insamlat, men den blir svår att utstå för de kommunalmän som får sin handlingsfrihet begränsad och får ingen förståelse hos den stora allmänhet som alltmer intresserar sig för hur deras eget samhälle byggs ut.

Om en sådan utveckling får fortgå får verkligen förespråkarna för den s. k. länsdemokratin vatten på sin kvarn. Om staten själv nedrustar befogenheterna för de statliga länsorganen så återstår inte annat än att låta landsingen överta länsförvaltningen och det låter nog så demokratiskt. Men följden blir att kommuner och allmänhet som har anledning att komma i kontakt med statsorgan måste vända sig till den centrala instansen i Stockholm.

Länsbostadsnämnderna får mindre inflytande på fördelning av ramar för bostadslån. Vägförvaltningarnas inflytande på flerårsplaneringen för väghållningen har nedskurits genom centrala direktiv och genom stordrift i fråga om projektering och byggande. Länsarbetsnämndernas handhavande av ärenden angående igångsättningstillstånd och annan arbetsmarknadsaktivitet har nedskurits. Länskolnämnderna har inte utvecklats till de starka regionala organ, som avsågs vid deras inrättande. Allt detta går att motivera från effektivitetssynpunkt men resultatet kan, om denna utveckling fullföljes inom alla områden, bli sådant att vi får ett nytt LKAB-problem av riksomfattande art.

Då nu en omorganisation av länsförvaltningen förberedes bör dessa frågor uppmärksammas. Som riktmärke bör utsättas en decentralisering så långt detta är möjligt av statsverksamheten till länsorganen. Ramar för verksam-

heten måste givetvis bestämmas centralt i viktiga avsnitt. Ramarna bör uppgöras efter inflytande av länsorganens kunskap om det egna länets behov och verkställigheten, fördelningen inom ramarna, bör anförtros länsorganen. Det har under senare år blivit för mycket spring i kanslihustrapporna och uppvaktningar i andra centrala instanser. Sådant blir onödigt om statsverksamhetens filialer i länen ges den kompetens som bör tillkomma dem. Datastyrning av mänsklig aktivitet har väsentliga avvigsidor och de bör uppmärksammas i tid.

Med stöd av det anförda föreslås,

att riksdagen hos Kungl. Maj:t hemställer att decentralisering till länsorgan allvarligt beaktas i samband med de överväganden angående länsförvaltningens utformning som är under beredning.

Stockholm den 28 januari 1970

Erik Tobé (fp)

Nr 810

Av herr Tobé m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts framställning om anslag till Arbetsmedicinska institutet, m. m.

(Lika lydande med motion nr 471 i Första kammaren)

Stockholm den 23 januari 1970

Erik Tobé (fp)

Kerstin Anér (fp)

Sven Antby (fp)

Karl-Erik Strömberg (fp)

Olle Westberg (fp)

Ljusdal
